

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	<i>I Tiedonantoja</i>	
	Komissio	
97/C 281/01	Ecu	1
97/C 281/02	Ilmoitusmenettely — tekniset määräykset ⁽¹⁾	2
97/C 281/03	Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukainen komission tiedonanto jäsenvaltioille perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta lyhytaikaisiin vientiluottovakuutuksiin ⁽¹⁾	4
97/C 281/04	Sitovat tariffitiedot	11
	Oikaisu	
97/C 281/05	Oikaistaan ydinvoimalaitosten turvallisuuden yhdenmukaistamisen edistämistä koskeva ehdotuspyyntö (EYVL C 211, 12.7.1997)	14

I

(Tiedonantoja)

KOMISSIO

Ecu (*)

16. syyskuuta 1997

(97/C 281/01)

Kansallisen valuutan määrä yhtä yksikköä kohti:

Belgian frangi ja Luxemburgin frangi	40,5521	Suomen markka	5,88872
Tanskan kruunu	7,48245	Ruotsin kruunu	8,50691
Saksan markka	1,96531	Sterling-punta	0,694941
Kreikan drakhma	310,263	Yhdysvaltojen dollari	1,10753
Espanjan peseta	165,863	Kanadan dollari	1,54234
Ranskan frangi	6,60141	Japanin jeni	133,546
Irlannin punta	0,740969	Sveitsin frangi	1,61278
Italian liira	1916,46	Norjan kruunu	8,12537
Alankomaiden guldeni	2,21295	Islannin kruunu	78,9224
Itävallan šillinki	13,8319	Australian dollari	1,54316
Portugalin escudo	199,720	Uuden-Seelannin dollari	1,74744
		Etelä-Afrikan randi	5,18544

Komissio on ottanut käyttöön automaattisella vastauslaitteella varustetun teleksin, joka ilmoittaa muuntokurssit tärkeimpinä valuuttoina kysyjän otettua siihen yhteyden omalla teleksillään. Tämä palvelu toimii päivittäin kello 15.30:stä seuraavaan päivään kello 13:een.

Palvelun käyttäjän on:

- valittava teleksinumero 23789, Bryssel,
- annettava oma teleksitunnuksensa,
- kirjoitettava koodi "cccc", joka käynnistää automaattisen vastausjärjestelmän ecun muuntokurssien lähettämiseksi käyttäjän teleksiin,
- ylläpidettävä keskeytymätöntä teleksiyhteyttä, kunnes sanoma ilmoitetaan päättyneeksi koodilla "ffff".

Huom. Komissiolla on käytössä myös automaattisella vastauslaitteella varustettu telekopiolaite (n:o 296 10 97 ja n:o 296 60 11), joka lähettää päivittäisiä tietoja yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavien muuntokurssien laskemisesta.

(¹) Neuvoston asetus (ETY) N:o 3180/78, annettu 18 päivänä joulukuuta 1978 (EYVL L 379, 30.12.1978, s. 1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1971/89 (EYVL L 189, 4.7.1989, s. 1).

Neuvoston päätös 80/1184/ETY, tehty 18 päivänä joulukuuta 1980 (Lomé'n sopimus) (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 34).

Komission päätös N:o 3334/80/EHTY, tehty 19 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 349, 23.12.1980, s. 27).

Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettava varainhoitoasetus, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 23).

Neuvoston asetus (ETY) N:o 3308/80, annettu 16 päivänä joulukuuta 1980 (EYVL L 345, 20.12.1980, s. 1).

Euroopan investointipankin valtuuston päätös, tehty 13 päivänä toukokuuta 1981 (EYVL L 311, 30.10.1981, s. 1).

Ilmoitusmenettely — tekniset määräykset

(97/C 281/02)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

- Neuvoston direktiivi 83/189/ETY, annettu 28 päivänä maaliskuuta 1983, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä (EYVL L 109, 26.4.1983, s. 8)
- Neuvoston direktiivi 88/182/ETY, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1988, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 83/189/ETY muuttamisesta (EYVL L 81, 26.3.1988, s. 75)
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/10/EY, annettu 23 päivänä maaliskuuta 1994, direktiivin 83/189/ETY muuttamisesta toisen kerran (EYVL L 100, 19.4.1994, s. 30)

Ilmoitukset komission saamista teknisiä määräyksiä koskevista ehdotuksista:

Viite (*)	Asiakirja	Kolmen kuukauden odotusaika päättyy (*)
97/375/DK	Ympäristö- ja energiaministeriön määräys N:o NN, annettu XX.YY.19.. ”Määräys nopeiden lauttojen reittien ympäristöhyväksynnästä” sekä siihen liittyvät ohjeet (liite 1)	16.10.1997
97/437/NL	Onkia varten tarkoitetut syöttityypit	3.11.1997
97/438/NL	Simpukan- ja osterinpyyntiä koskeva polkkeusmääräys	3.11.1997
97/439/NL	Asetusluonnos, jolla kumotaan vuoden 1957 viennin valvontaa koskeva asetus (maito- ja meijerituotteet)	5.11.1997
97/440/NL	(Päivämäärä) 1997 annettu sisäasiainministerin määräysluonnos kaupunginjohtajien myöntämistä matkustusasiakirjoista (vuoden 1995 passien tekoa Alankomaissa koskeva määräys) mukaan lukien — liite 1: (päivämäärä) 1997 painokoneita koskevista eritelmistä laadittu asiakirja (RDB97/U613-RD) — liite 2: (päivämäärä) 1997 passeja myöntäville viranomaisille lähetetty painokoneita koskeva kiertokirje (RDB97/U614-RD)	5.11.1997
97/441/NL	(Päivämäärä) 1997 annettu sisäasiainministerin määräysluonnos sisäasiainministerin myöntämistä matkustusasiakirjoista (vuoden 1995 passien tekoa Alankomaissa koskeva määräys) mukaan lukien — liite 1: (päivämäärä) 1997 painokoneita koskevista eritelmistä laadittu asiakirja (RDB97/U613-RD) — liite 2: (päivämäärä) 1997 passeja myöntäville viranomaisille lähetetty painokoneita koskeva kiertokirje (RDB97/U614-RD)	5.11.1997
97/442/NL	(Päivämäärä) 1997 annettu sisäasiainministerin määräysluonnos kiireellisten asiakirjojen myöntämisestä ja kuninkaallisen santarmiston (Royal Marechaussee), toimeenpanemista kiireellisistä pidennyksistä (vuoden 1995 passien tekoa koskeva kuninkaallisen santarmiston määräys) mukaan lukien — liite 1: (päivämäärä) 1997 painokoneita koskevista eritelmistä laadittu asiakirja (RDB97/U613-RD) — liite 2: (päivämäärä) 1997 passeja myöntäville viranomaisille lähetetty painokoneita koskeva kiertokirje (RDB97/U614-RD)	5.11.1997
97/443/NL	Vuoden 1994 lintuasetus	3.11.1997
97/444/NL	Tartuntojen leviämistä ehkäiseviä toimenpiteitä koskeva määräys	3.11.1997
97/445/NL	Metsästyskivääreitä ja ampumatarvikkeita koskeva määräys	3.11.1997
97/446/NL	Vuoden 1994 teuraskarjan teurastusta, punnitusta ja luokitusta koskeva määräys	3.11.1997
97/447/NL	Vuoden 1992 karjanrehuasetus — rehutoimialalla käytettävän yhteisen GMP-logon käyttö ja valvonta	3.11.1997

Viite (*)	Asiakirja	Kolmen kuukauden odotusaika päättyy (2)
97/448/NL	Vuoden 1992 karjanrehuasetus — yrityksen sisäiset tarkastukset ja GMP-tarkastukset	3.11.1997
97/449/I	Asetus valmiiksi pakatun arikolsieivän käsittelemisestä etyylialkoholliia	3.11.1997
97/450/NL	(Päivämäärä) 1997 annettu asetus yksityiskohtaisista säännöksistä, joilla pannaan täytäntöön merilikkennelain 28 artiklan 1 kohta (sisävesiliikenteessä suoritetuista puhalluskokeista annettu asetus)	3.11.1997

(*) Vuosi — rekisterinumero — jäsenvaltio.

(2) Ajanjakso, jonka aikana luonnosta ei voida hyväksyä.

(3) Odotusaikaa ei sovelleta, sillä komissio on hyväksynyt ilmoituksen antaneen jäsenvaltion esittämät nopeutetun menettelyn perustelut.

(4) Odotusaikaa ei sovelleta, sillä toimenpide koskee teknisiä eritelmiä tai muita vaatimuksia, jotka liittyvät verotus- tai rahoitustoimenpiteisiin direktiivin 83/189/ETY 1 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti.

(5) Tiedotusmenettely päättyy.

Komissio kiinnittää huomiota yhteisöjen tuomioistuimen asiassa CIA Security (C-194/94) 30.4.1996 antamaan tuomioon, jonka mukaan tuomioistuin on päättänyt, että direktiivin 83/189/ETY 8 ja 9 artiklaa on tulkittava siten, että yksityishenkilöt voivat vedota niihin kansallisessa tuomioistuimessa, jonka on kieltäydyttävä soveltamasta sellaista kansallista teknistä määräystä, josta ei ole ilmoitettu komissiolle mainitun direktiivin mukaisesti.

Tuomio vahvistaa komission 1 päivänä lokakuuta 1986 antaman tiedonannon (EYVL C 245, 1.10.1986, s. 4).

Ilmoitusvelvollisuuden laiminlyömisestä seuraa, ettei kyseisiä teknisiä määräyksiä voida soveltaa eikä niitä voida panna täytäntöön yksityishenkilöiden osalta.

Tietoja näistä ilmoituksista on saatavissa kansallisilta hallintoelimiltä, joista on julkaistu luettelo 30 päivänä lokakuuta 1996 ilmestyneessä *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* C 324.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan mukainen komission tiedonanto jäsenvaltioille perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta lyhytaikaisiin vientiluottovakuutuksiin

(97/C 281/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

1. *Johdanto*

OECD:n ja Maailman kauppajärjestö WTO:n toiminta ovat edistäneet tuen valvontaa.

1.1. Jäsenvaltiot tukevat aktiivisesti vientiteollisuuttaan. Vuosina 1992—1994 jäsenvaltioiden teollisuudelleen myöntämästä kokonaistuesta noin seitsemän prosenttia myönnettiin viennin tukemiseen suureksi osaksi vientiluottojen ja vientiluottovakuutusten edullisten ehtojen muodossa (¹).

1.3. Vaikka komissio ei ole tähän mennessä käyttänyt valtion tuen valvontaa koskevaa toimivaltaansa vientiluottojen ja vientiluottovakuutusten osalta, neuvoston vientiluottotyöryhmän työ (⁴) ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa käsitellyt asiat (⁵) ovat osoittaneet, että ainakin lyhytaikaisista vientiluottovakuutuksista tosiasiallisesti tai mahdollisesti aiheutuvan kilpailun vääristymisen vuoksi komission valtiontukisääntöjen mukainen toiminta saattaa olla perusteltua odottamatta edistystä muilla rintamilla. Kilpailu voi vääristyä paitsi eri jäsenvaltioista lähtöisin olevien viejien välillä sisäisessä ja ulkopuolisessa kaupassa, myös yhteisössä vientiluottovakuutuksia tarjoavien yritysten välillä.

1.2. Vientituki vaikuttaa markkinoilla suoraan tavaroiden ja palvelujen mahdollisten tarjoajien väliseen kilpailuun. Komissio ymmärtää tuen vahingollisen vaikutuksen ja on sille perustamissopimuksessa annetussa kilpailun valvojan ominaisuudessa tuominut tiukasti vientituet yhteisön sisäisessä kaupassa (²). Vaikka jäsenvaltioiden tuki yhteisön ulkopuolelle suuntautuvalla viennillä voi vaikuttaa myös yhteisön sisäiseen kilpailuun (³), komissio ei ole järjestelmällisesti puuttunut tähän toimintaan perustamissopimuksen 92, 93 ja 94 artiklassa määrättyjen valtion tukea koskevien sääntöjen nojalla. Tähän on monia syitä. Ensinnäkin perustamissopimuksen yhteisön ulkopuoliseen kauppaan liittyvät määräykset 112 ja 113 artiklassa sääntelevät tätä alaa jossain määrin, ja 112 artiklassa itse asiassa määrätään vientitukien yhdenmukaistamisesta. Ulkopuolelle suuntautuvaan vientiin myönnettävä tuki ei vaikuta ainoastaan kilpailuun yhteisössä, vaan myös yhteisön vientiyritysten kilpailukykyyn samanlaisia tukia myöntäviin yhteisön kauppakumppaneihin verrattuna. Kauppaa koskevat perustamissopimuksen määräykset sekä

1.4. Tämä tiedonannon tarkoitus on poistaa valtion tuesta johtuvat kilpailun vääristymät siltä vientiluottovakuutustoiminnan alalta, jolla julkiset tai julkisesti tuetut vientiluottovakuutuksenantajat ja yksityiset vientiluottovakuutuksenantajat kilpailevat. Tämä kaupallinen vientiluottovakuutustoiminta liittyy lyhytaikaisten vientiluottoriskien vakuuttamiseen yhteisön sisäisessä kaupassa ja monien yhteisön ulkopuolisten maiden kanssa käytävässä kaupassa. Tällaisia riskejä kutsutaan ”markkinariskeiksi” ja ne määritellään jäljempänä 2 luvussa. Määritelmään sisältyvät tällä hetkellä ainoastaan sisäisessä kaupassa ja liitteessä lueteltujen useimpien OECD:n jäsenten kanssa käytävässä kaupassa esiintyvät niin sanotut ”kaupalliset” riskit erotuksena ”poliittisista” riskeistä. Vaikka jäsenvaltiot ovat toimia odottaessaan pyrkineet määrätietoisesti poistamaan tuet kaupallisesta vientiluottovakuutustoiminnasta, yhtenäis-

(¹) Lähde: Viides selvitys valtion tuesta Euroopan yhteisössä, Euroopan yhteisön komissio, 1997, s. 20. Vuodesta 1992 alkaen Helsinki-paketissa sovittu tuettujen vientiluottojen vähentäminen todennäköisesti pienentää lukua.

(²) Seitsemännen kilpailupolitiikkaa koskevan kertomuksen (1977) 242 kohdassa komissio on todennut, että ”poikkeukset eivät EY:n sisäisessä kaupassa koske vientitukea riippumatta sen intensiteetistä, muodosta, myöntämisyydestä tai tarkoituksesta”.

(³) Katso Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 21.3.1990 antama tuomio asiassa C-142/87, Belgia v. komissio (Kok. 1990, s. I-959). Katso myös asia C-44/93, Assurances de Crédit v. OND ja Belgia (Kok. 1994, s. I-3829, 30 kohta).

(⁴) ”L'assurance crédit et le marché unique 1992 (court terme)”, kertomus yhteensovittamisryhmälle, esittelijä: Ph. Callut.

(⁵) Katso Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 18.4.1991 asiassa C-63/89, Assurances du Crédit ja Cobacv. neuvosto ja komissio (Kok. 1991, s. I-1799) ja asiassa C-44/93, ks. alaviite 3.

markkinoilla tarvitaan suojatoimenpiteitä yhtenäisten markkinaolosuhteiden takaamiseksi kaikissa tilanteissa.

Tässä tiedonannossa ei käsitellä pitkäaikaisiin ja keskipitkän aikavälin vientiluottoihin liittyviä riskejä, jotka ovat tällä hetkellä suurelta osin muita kuin markkinariskejä. Tekijät, joiden takia komissio ei ole käyttänyt laajasti valtion tuen valvontaan liittyvää toimivaltaansa, vaikuttavat edelleen. Sen sijaan vientiluottovakuutusten ehtoja, vakuutusmaksuja ja maariskeistä riippuvaa vakuutusturvapolitiikkaa pyritään yhdenmukaistamaan ottaen asianmukaisesti huomioon kolmansien maiden ohjelmat, jotta yhteisön viejien kilpailukykyä ei heikennettäisi.

- 1.5. Tiedonannon 2 luvussa kuvaillaan vientiluottovakuutusmarkkinoiden rakennetta ja erotetaan kaupallinen ala, jolla yksityiset vakuutusentajat toimivat ja jota tämä tiedonanto koskee, ja ei-kaupallinen ala toisistaan. Tiedonannon 3 luvussa luetellaan tärkeimmät tekijät, jotka voivat vääristää yksityisten ja julkisten tai julkisesti tuettujen vientiluottovakuutusentajien välistä kilpailua, ja selostetaan, miksi ja missä määrin perustamissopimuksen valtioneuvostokäytäntöä sovelletaan. Lopuksi 4 luvussa kerrotaan, mitä toimia komissio katsoo tarvittavan sen takaamiseksi, että jäljellä olevat 3 luvussa luetellut valtion tuet poistetaan kaupalliselta alalta, ja pyytää perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioita tarvittaessa toteuttamaan toimenpiteitä niiden poistamiseksi.

2. *Lyhytaikaisten vientiluottovakuutusten kaupallinen ja ei-kaupallinen osa-alue*

- 2.1. Neuvoston vientiluottotyöryhmän kertomus (jäljempänä "kertomus"), yksityisten vientiluottovakuutusentajien valitukset ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa käsitellyt asiat ovat osoittaneet, että joissakin jäsenvaltioissa samat "viralliset" vientiluottovakuutuslaitokset, jotka vakuuttavat valtion lukuun tai sen takaamana (*) viejien pitkäaikaisia ja keskipitkän aikavälin riskejä, toimivat valtion lukuun tai sen takaamana myös osassa lyhytaikaisten vientiluottovakuutusten markkinoita, joilla ne kilpailevat yksityisten vientiluottovakuutusentajien kanssa, joilla ei ole samanlaisia yhteyksiä valtioon.

Kyseiset "viralliset" vientiluottovakuutuslaitokset voivat olla viranomaisia, valtion omistamia tai valtiojohtoisia yrityksiä taikka kokonaan yksityisten omistamia tai hallitsevia yrityksiä. Tässä tiedonannossa näitä vakuutuslaitoksia kutsutaan "julkisiksi tai julkisesti tuetuiksi vientiluottovakuutusentajiksi". Sekä pitkäaikaisen/keskipitkän aikavälin vakuutusten että lyhytaikaisten vakuutusten markkinoilla toimivien "virallisten" vakuutuslaitosten lisäksi hallitukset voivat tukea takuun tai vastaavin jälleenvakuutusjärjestelyin joitakin yksityisten omistamien ja hallitsemien, ainoastaan lyhytaikaisia vakuutuksia antavien, vientiluottovakuutusentajien toiminnan lohkoja. Myös tällaiset vakuutusentajat on luokiteltava "julkisiksi tai julkisesti tuetuiksi". Sen sijaan sellaisia vientiluottovakuutusentajia, jotka toimivat pääasiassa tai yksinomaan lyhytaikaisten vakuutusten alalla eivätkä toimi valtion lukuun tai sen takaamana (*) millään toiminnan lohkoltaan, kutsutaan "yksityisiksi vientiluottovakuutusentajiksi".

Kertomuksesta käy ilmi, että julkisten tai julkisesti tuettujen vientiluottovakuutusentajien toimiessa valtion lukuun tai sen takaamana lyhytaikaisten vakuutusten markkinoilla, joilla ne kilpailevat yksityisten vakuutusentajien kanssa, ne saavat tietyn taloudellisen edun, joka voi vääristää kilpailua yksityisten vakuutusentajien vahingoksi. Julkisilla tai julkisesti tuetuilla vientiluottovakuutusentajilla ei ole missään maassa lyhytaikaisten vakuutusten monopolia.

Vaikeimpia kertomuksessa käsiteltyjä asioita on valtion myöntämä suora tai välillinen jälleenvakuutus. Kertomuksessa todetaan, että on olemassa jälleenvakuutusjärjestelyjä, joilla taataan 100 prosentin turva, mitä voidaan pitää takauksen kaltaisena tukena. Tätä nykyä myös jälleenvakuutusjärjestelyjen, joissa valtio ainoastaan osallistuu yksityisen sektorin jälleenvakuutussopimukseen tai täydentää sitä, katsotaan voivan antaa niistä hyötyville vakuutusentajille etua sellaisiin yksityisiin vakuutusentajiin nähden, joita järjestely ei hyödytä, vääristäen näin kilpailua.

- 2.2. Viimeaikaisista parannuksista huolimatta (julkiset ja julkisesti tuetut vientiluottovakuutusentajat ovat yhä useammin erottaneet lyhytaikaisen vakuutustoimintansa erillisiksi yhtiöiksi tai erottaneet sen kirjanpidossa muusta toiminnasta) edellä on todettu, että tarvitaan edelleen toimia haluttujen yhdenmu-

(*) Joissakin tapauksissa, kuten Alankomaissa, hallitus ei takaa pitkäaikaisia ja keskipitkän aikavälin vakuutuksia, vaan sen kanssa tehdään kattava jälleenvakuutussopimus.

(*) Tai vastaavin jälleenvakuutusjärjestelyin.

kaisten olosuhteiden luomiseksi. Ensimmäiseksi on määriteltävä ala, jolla kilpailua käydään. Kertomuksessa pidetään ratkaisevana arviointiperusteena kaupallisen alan määrittelyssä sitä, onko yksityistä jälleenvakuutusturvaa saatavissa yleisesti eikä ainoastaan yksittäistapauksissa. Vastauksen todetaan olevan yleensä myönteinen yksityisiin ostajiin liittyvien kaupallisten riskien osalta, mutta poliittisten riskien osalta (mukaan lukien julkisiin ostajiin liittyvät riskit, valuuttakurssiriskit ja ei-kaupalliset suurvahinkoriskit) käytettävissä oleva kapasiteetti on toistaiseksi riittämätön, jotta tällaisten riskien kattamista voitaisiin selvästi pitää markkinaehtoisena toimintana. Vakuutettujen riskien kestoon, sijaintiin ja ominaisuuksiin perustuvan yksityisten jälleenvakuutusmarkkinoiden arvioinnin perusteella kertomuksessa määritellään "markkinariskit" kaupallisiksi riskeiksi, joissa riskikausi maailmanlaajuisen viennin osalta on tavallisesti korkeintaan kolme vuotta.

2.3. Kertomusta koskevista jäsenvaltioiden, talouselämän järjestöjen ja vakuutusentantajien huomautuksista käy ilmi, että määritelmä on yleisesti ottaen liian laaja. Useimmat huomautuksia esittäneet yhtyvät kertomuksessa esitettyyn näkemykseen, että poliittiset riskit olisi jätettävä ulkopuolelle, koska yksityiset jälleenvakuutusmarkkinat eivät ole tarpeeksi suuret, ja pitävät parempana kahden vuoden enimmäisriskikautta kaupallisten riskien osalta. Lisäksi vaikuttaa olevan erittäin vaikeaa jälleenvakuuttaa yksityisillä markkinoilla pitkittyneitä saatavien laiminlyöntejä OECD:n ulkopuolisissa maissa.

2.4. Koska pitkittynyt saatavien laiminlyönti ja maksukyvyttömyys liittyvät läheisesti toisiinsa (pitkittynyt saatavien laiminlyönti muuttuu maksukyvyttömyydeksi) ja sen takia molemmat riskit on tarpeen luokitella samaan ryhmään (markkinariskit tai muut kuin markkinariskit), on järkevää jättää toistaiseksi kaikki kaupalliset riskit OECD:n ulkopuolisissa maissa markkinariskien määritelmän ja tämän tiedonannon ulkopuolelle. Lisäksi näyttää siltä, että tietyissä OECD-maissa on edelleen vaikeaa saada yksityistä jälleenvakuutusta kaupallisille riskeille.

2.5. Näin ollen tässä tiedonannossa "markkinariskeillä" tarkoitetaan liitteessä lueteltuihin maihin sijoittautuneisiin yksityisiin velallisiin (*) liittyviä kaupallisia

riskejä. Näiden riskien osalta enimmäisriskikausi (valmistusaika sekä Bernin unionissa tavanomainen luottokauden alkamisajankohta ja tavallinen luottoaika) on alle kaksi vuotta.

Kaikkia muita riskejä (poliittisia, suurvahinkoriskejä (*) sekä julkisiin ostajiin ja liitteestä pois jätettyihin maihin liittyviä kaupallisia riskejä) pidetään vielä muina kuin markkinariskeinä.

Tässä tiedonannossa "kaupallisilla riskeillä" tarkoitetaan

— velallisen omavaltaista kieltäytymistä sopimuksen noudattamisesta eli mitä tahansa yksityisen velallisen omavaltaista päätöstä keskeyttää sopimuksen noudattaminen tai irtisanoa se ilman laillista syytä

— yksityisen velallisen mielivaltaista kieltäytymistä sopimuksen kohteena olevan tavaran hyväksymisestä ilman pätevää syytä

— yksityisen velallisen tai tämän takaajan maksukyvyttömyyttä

— sitä, että yksityinen velallinen tai tämän takaaja ei maksa sopimuksen mukaista saamista, eli kyseessä on pitkittynyt saamisen laiminlyönti.

2.6. Yksityisten jälleenvakuutusmarkkinoiden kapasiteetti vaihtelee. Tämä merkitsee sitä, että markkinariskien määritelmä ei ole pysyvä ja se voi muuttua ajan myötä; se voidaan esimerkiksi ulottaa koskemaan poliittisia riskejä. Komissio tarkastelee näin ollen määritelmän sopivuutta säännöllisesti (vähintään kerran vuodessa). Tarkastelun yhteydessä komissio kuulee jäsenvaltioita ja muita, joita asia koskee (10).

(*) Tai muihin kuin julkisiin takaajiin. Julkinen velallinen tai takaaja on sellainen velallinen tai takaaja, joka jollakin tavoin edustaa itse julkista viranomaista, eikä sitä voida oikeudellisesti tai hallinnollisesti todeta maksukyvyttömäksi. Tämän tiedonannon liitteessä markkinariskimaina lueteltuihin maihin sijoittautuneita julkisesti omistettuja tai julkisessa valvonnassa olevia yrityksiä, joihin sovelletaan yrityslainsäädännön tavanomaisia säännöksiä, pidetään muina kuin julkisina velallisina/takaajina.

(*) Kuten sota, vallankumous, luonnonmullistus, ydinonnettomuus jne., ei kuitenkaan niin kutsutut "kaupalliset suurvahinkoriskit" (vahingollinen tappioiden kasautuminen yksittäisille asiakkaille tai maille), joihin voidaan varautua yksityisylihallintojälleenvakuutuksella ja jotka ovat kaupallisia riskejä.

(10) Komissiota avustaa muun muassa neuvoston vientiluotto-työryhmä.

Määritelmää muutettaessa on siinä määrin kuin on tarpeellista otettava huomioon vientiluottovakuutuksia sääntelevän yhteisön lainsäädännön soveltamisala ristiriitojen ja oikeudellisen epävarmuuden välttämiseksi.

3. *Yksityisten ja julkisten tai julkisesti tuettujen vientiluottovakuutusentajien välistä kilpailua vääristävät tekijät*

3.1. Tekijöihin, jotka voivat vääristää kilpailua markkinariskejä vakuuttavien julkisten tai julkisesti tuettujen vientiluottovakuutusentajien hyväksi, kuuluvat⁽¹¹⁾:

— Lainmukaiset tai tosiasialliset valtion takaukset lainoille ja tappioille. Tällaiset takaukset antavat vakuutusentajille mahdollisuuden saada lainaa tavanomaisia markkinakorkoja alemmilla koroilla tai ne mahdollistavat ylipäättään lainansaannin. Lisäksi ne poistavat vakuutusentajien tarpeen jälleenvakuuttaa yksityisillä markkinoilla.

— Yksittäisistä vakuutusentajista poikkeavat velvoitteet asianmukaisten varausten ylläpitoon. On huomattava, että muutettaessa direktiiviä 73/239/ETY⁽¹²⁾ direktiivillä 87/343/ETY⁽¹³⁾ valtion lukuun tai valtion takaamana tapahtuvan vientiluottovakuutustoiminnan jättäminen direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle (alkuperäisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan d alakohta) ei koskenut julkisten tai julkisesti tuettujen vientiluottovakuutusentajien toimintaa lyhytaikais-

ten kaupallisten riskien alalla omaan lukuun ilman valtion takausta⁽¹⁴⁾. Tämä merkitsee, että lyhytaikaisia kaupallisia riskejä vakuuttaakseen julkisilla tai julkisesti tuetuilla vientiluottovakuutusentajilla on oltava tietty määrä omia varoja (maksukykyvara sekä takuurahasto) ja teknisiä varauksia (erityisesti tasoitusvastuu) ja niiden on pitänyt saada direktiivin 73/239/ETY 6 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukainen lupa.

— Helpotukset tai vapautukset tavanomaisista veroista (esim. yritysverot ja vakuutuskirjoista perityt verot).

— Valtion myöntämät tuet tai pääoma. Pääoman osalta on huomattava, että pääomasijoitukset ovat valtion tukea, jos valtio ei toimi markkinatalouden ehdoin toimivan yksityisen sijoittajan tavoin⁽¹⁵⁾; valtion alihintaan tarjoamat palvelut, kuten infrastruktuurin, välineiden tai luottamuskellisten tietojen (esim. suurlähetystöjen keräämät tiedot velallisista) saanti ja käyttö; valtion jälleenvakuutus joko suoraan tai välillisesti toisen julkisen tai julkisesti tuetun vientiluottovakuutusentajan kautta yksityisiin jälleenvakuutusmarkkinoihin verrattuna edullisemmin ehdoin, jotka ovat mahdollisia, koska jälleenvakuuttajalle on myönnetty valtion tukea jossakin edellä olevissa luettelakohdissa mainituissa muodoissa, mikä johtaa joko jälleenvakuutusurvan alihinnoitteluun tai siihen, että luodaan keinotekoisesti kapasiteettia, jota yksityiset markkinat eivät saisi aikaan.

3.2. Edellä 3.1 kohdassa luetelluissa tapauksissa vientiluottovakuutusentajat saavat tai voivat saada taloudellista etua muihin vientiluottovakuutusentajiin nähden. Tällaiset joillekin yrityksille myönnetty taloudelliset edut vääristävät kilpailua ja ne ovat perustamisopimuksen 92 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion tukea.

Perustamisopimuksen 92 artiklan 1 kohtaa sovelletaan kaikkiin toimenpiteisiin, joissa joillekin yrityk-

⁽¹¹⁾ Se, että julkinen tai julkisesti tuettu vientiluottovakuutusentaja asettaa muiden kuin markkinariskien vakuuttamisen ehdoksi markkinariskien kattamisen hyväksymisen, voi olla ristiriidassa EY:n perustamisopimuksen 86 artiklan kanssa. Komissio voi nostaa syytteen tällaisessa tapauksessa ja asia voidaan viedä tuomioistuimiin ja kansallisten kilpailuviranomaisten käsiteltäväksi.

⁽¹²⁾ Muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY (EYVL L 228, 16.8.1973, S. 3).

⁽¹³⁾ Muun ensivakuutusliikkeen määräysten yhteensovittamisesta annetun ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta luotto- ja ta-kausvakuutuksen osalta 21 päivänä kesäkuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/343/ETY (EYVL L 185, 4.7.1987, s. 72).

⁽¹⁴⁾ Katso Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa C-63/89, ks. alaviite 5, s. 1848, 22 kohta.

⁽¹⁵⁾ Katso komission tiedonanto jäsenvaltioille julkisten viranomaisten osallistumisesta yrityksen pääomaan (tiedonanto jäsenvaltioille perustamisopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tuotantoteollisuuden alalla toimiviin julkisiin yrityksiin (EYVL C 307, 13.11.1993, s. 3).

sille tai tuotteille myönnetään taloudellista etua ja joissa on joko tosiasiallisesti tai mahdollisesti kyse julkisten varojen käytöstä ja joissa kyseisiltä edunsaajilta ei vaadita lainkaan vastiketta tai vaadittu vastike on vähäinen, jos tällaiset toimenpiteet vaikuttavat jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai uhkaavat vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa ⁽¹⁶⁾.

Edellä 3.1 kohdassa luetellut, 2.5 kohdassa määriteltyjä markkinariskejä koskevat taloudelliset edut vaikuttavat yhteisön sisäiseen palvelujen kauppaan. Lisäksi ne johtavat siihen, että markkinariskeille saatavilla oleva vakuutusurva on erilainen jäsenvaltiosta riippuen, mikä vääristää jäsenvaltioiden yritysten välistä kilpailua ja vaikuttaa toissijaisesti myös yhteisön sisäiseen kauppaan riippumatta siitä, onko kyseessä vienti yhteisön jäsenvaltioon vai yhteisön ulkopuolelle ⁽¹⁷⁾. Perustamissopimuksen 92 artiklassa määrättyjä poikkeuksia ei sovelleta markkinariskien vakuuttamiseen myönnettävään tukeen. Tällaisen tuen vääristävät vaikutukset yhteisössä merkitsevät enemmän kuin se, että viennin tukeminen on kansallisen tai yhteisön edun mukaista. Edellä esitetty näkemys on vahvistettu Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-63/89 ⁽¹⁸⁾ antamassa tuomiossa, joka koski nimenomaan tässä tiedonannossa käsiteltyä aihetta. Tuomioistuin katsoi, että vaikka vakuutusyhtiöiden tasoitusvastuiden osittaisesta yhdenmukaistamisesta annettu direktiivi, jonka soveltamisalaa ei kuulu valtion lukuun tai valtion takaamana toteutettava vientiluottovakuutustoiminta, ei olekaan lainvastainen, yksityisten ja julkisten tai julkisesti tuettujen vientiluottovakuutuksenantajien välistä kilpailua vääristävien tekijöiden vuoksi voi olla perusteltua turvautua oikeudellisiin toimiin, joilla 92 artiklan määräysten rikkomisesta voidaan rangaista.

⁽¹⁶⁾ Katso Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 30/59; Steenkolenmijnen v. korkea-arvoinen viranomaisantama tuomio (Kok. 1961, s. I-19); asia 173/73, Italia v. komissio, tuomio 2.7.1974 (Kok. 1974, s. 709 ja seur.); asia 730/79, Philip Morris v. komissio, tuomio 17.9.1980 (Kok. 1980, s. 2671 ja seur.).

⁽¹⁷⁾ Asiassa C-142/87, Belgia v. komissio, antamassa tuomiossa (ks. edellä alaviite 3) tuomioistuin katsoi, että ei ainoastaan yhteisön sisällä tapahtuvaan vientiin myönnettävä tuki, vaan myös yhteisön ulkopuolelle suuntautuvaan vientiin myönnettävä tuki voi vaikuttaa yhteisön sisäiseen kilpailuun ja kauppaan. Kumpaakin toimintaa vakuutetaan vientiluottovakuutuksilla, ja näin ollen kumpaakin toimintaa koskeva tuki voi vaikuttaa yhteisön sisäiseen kilpailuun ja kauppaan.

⁽¹⁸⁾ Asia C-63/89, ks. alaviite 5, s. 1849, 24 kohta. Julkisasiamies Tesauro esitti asiaa koskevassa lausunnossaan, että silloin, kun yksityiset ja julkiset tai julkisesti tuetut vientiluottovakuutuksenantajat kilpailevat keskenään, voidaan suuresti epäillä, voivatko jäsenvaltiot laillisesti antaa taloudellista tukea julkisille toimijoille. Tällainen väliintulo voisi olla ristiriidassa julkista tukea koskevien sääntöjen kanssa (Kok. 1991, s. I-1835, 15 kohta).

Asiassa C-44/93 ⁽¹⁹⁾ antamassaan tuomiossa tuomioistuin katsoi, että kyseiset edut ovat valtion tukea, ja vahvisti, että komissio voi toteuttaa toimenpiteitä niiden poistamisen varmistamiseksi.

4. *Kilpailun vääristymien poistamiseksi tarvittavat toimet markkinariskien turvaamiseksi otettavien lyhytaikaisten vientiluottovakuutusten alalla*

4.1. Edellä 3.1 kohdassa luetellut valtion tuet markkinariskejä vakuuttaville julkisille tai julkisesti tuetuille vientiluottovakuutuksenantajille voivat vääristää kilpailua eivätkä tämän vuoksi olisi oikeutettuja poikkeuksiin perustamissopimuksen valtioneuvoston päätöksistä.

4.2. Jäsenvaltioita pyydetään näin ollen perustamissopimuksen 93 artiklan 1 kohdan nojalla muuttamaan tarvittaessa markkinariskejä koskevia vientiluottovakuutusjärjestelmiään siten, että seuraavien valtion tukien myöntäminen markkinariskejä vakuuttaville julkisille tai julkisesti tuetuille vientiluottovakuutuksenantajille lopetetaan vuoden kuluessa tämän tiedonannon julkaisemisesta:

- a) valtion takaukset lainoille ja tappioille
- b) poikkeukset riittävien varausten vaatimuksesta ja muista 3.1 kohdan toisessa luetelmakohdassa luetelluista vaatimuksista
- c) helpotukset tai vapautukset veroista tai muista tavanomaisista maksuista
- d) tuen myöntäminen tai pääoman tai muun rahoituksen järjestäminen olosuhteissa, joissa tavanomaisiin markkinaehtoin toimiva yksityinen sijoittaja ei sijoittaisi yritykseen, tai ehdoin, joita yksityinen sijoittaja ei hyväksyisi
- e) valtion alihintaan tarjoamat palvelut, kuten valtion infrastruktuuriin, välineiden tai luottamuksellisten tietojen (esim. suurlähetystöjen keräämät tiedot velallisista) saanti ja käyttö

⁽¹⁹⁾ Asia C-44/93, ks. alaviite 3, erityisesti 34 kohta.

f) valtion jälleenvakuutus joko suoraan tai välillisesti toisen julkisen tai julkisesti tuetun vientiluottovakuutuksenantajan kautta yksityisiin jälleenvakuutusmarkkinoihin verrattuna edullisemmin ehdoin, mikä johtaa joko jälleenvakuutusturvan alihinnoitteluun tai siihen, että luodaan keinotekoisesti kapasiteettia, jota yksityiset markkinat eivät saisi aikaan.

Nykyiset täydentävät valtion jälleenvakuutusjärjestelyt sallitaan kuitenkin edelleen siirtymäkauden ajan 4.3 kohdassa mainitun uudelleentarkastelun tuloksia odottaessa seuraavissa tapauksissa:

- Valtion jälleenvakuutus on vain pieni osa vakuutuksenantajan kaikista jälleenvakuutusjärjestelyistä.
 - Jos vakuutuksenantajan jälleenvakuutus sopimuksissa yhdistetään markkinariskejä ja muita kuin markkinariskejä ja valtion jälleenvakuutus näin ollen ulottuu väistämättä markkinariskeihin, valtion jälleenvakuutuksen taso ei saa markkinariskien osalta ylittää tasoa, joka olisi ollut saatavissa yksityisiltä jälleenvakuutusmarkkinoilta, jos kyseisille riskeille olisi haettu jälleenvakuutusta erikseen.
 - Valtion jälleenvakuutus ei tee vakuutuksenantajalle mahdolliseksi vakuutusten antamista yksittäisille asiakkaille ylittään rajat, jotka markkinoilla toimivat yksityiset jälleenvakuuttajat ovat asettaneet.
 - Valtion jälleenvakuutuksesta perimä maksu vastaa todistettavasti riskiä, se lasketaan markkinoilla noudatettavien kaupallisten periaatteiden mukaan ja se on vähintään vastaavan markkinoilla noudatettavan vakuutusmaksun suuruinen, jos sellainen on käytettävissä.
 - Valtion jälleenvakuutus markkinariskeille on kaikkien sellaisten luottovakuutuksenantajien saatavilla, jotka täyttävät yleiset hyväksymisperusteet.
- 4.3. Edellä 4.2 kohdan edellytysten täyttämiseksi julkisten tai julkisesti tuettujen vientiluottovakuutuksenantajien on vähintäänkin pidettävä valtion lukuun ja valtion takaamana tapahtuvan markkinariskejä ja muita kuin markkinariskejä koskevan vakuutustoiminnan hallinto ja kirjanpito erillisinä osoittaakseen, että ne eivät saa valtion tukea markkinariskien vakuuttamiseen. Vakuutuksenantajan omaan lukuun

tapahtuvan vakuutustoiminnan kirjanpidon on oltava neuvoston direktiivin 91/674/EY⁽²⁰⁾ mukainen.

Lisäksi sellaisten jäsenvaltioiden, jotka myöntävät vientiluottovakuutuksenantajille jälleenvakuutusturvan osallistumalla tai myötävaikuttamalla yksityisen alan sekä markkinariskejä että muita kuin markkinariskejä koskeviin jälleenvakuutus sopimuksiin, on osoitettava, että järjestelyissä ei ole kyse 4.2 kohdan f alakohdassa tarkoitettusta valtion tuesta.

Tätä tarkoitusta varten komissio seuraa jatkuvasti tiedonannon julkaisemisesta alkaen läheisessä yhteydessä jäsenvaltioiden kanssa tällaisia järjestelyjä kyseisten jäsenvaltioiden puolivuositain välittämien kertomusten perusteella ja toteuttaa vuoden 1998 loppuun mennessä tällaisten järjestelyjen perinpohjaisen uudelleentarkastelun. Uudelleentarkastelussa otetaan huomioon kaikki lyhytaikaisten vientiluottovakuutusmarkkinoiden toiminnasta siihen mennessä kertynyt tieto ja kokemus sekä jäsenvaltioiden toimintatavat markkinoilla 4.5 kohdan nojalla annettavien täytäntöönpanoa koskevien kertomusten, 4.6 kohdan nojalla tehtävistä vuosittaisista arvioinneista ensimmäisen sekä 4.4 kohdassa tarkoitettujen poikkeuslausekkeen soveltamista koskevien ilmoitusten perusteella. Jos tarkastelussa käy ilmi, että jäsenvaltioiden järjestelyihin sisältyy valtion tukea, jäsenvaltioita kehoitetaan lopettamaan ne viimeistään vuoden 1999 loppuun mennessä.

4.4. Periaatteesta, jonka mukaan julkiset tai julkisesti tuetut vientiluottovakuutuksenantajat voivat tarjota markkinariskien kattamiseksi tarkoitettuja vientiluottovakuutuksia ainoastaan, jos niiltä poistetaan 4.2 kohdassa luetellut taloudelliset edut, voidaan poiketa seuraavissa olosuhteissa.

Joissakin maissa voi tilapäisesti vallita sellainen tilanne, että markkinoista johtuville vientiluottoriskeille ei saada vakuutusturvaa yksityisiltä vientiluottovakuutuksenantajilta tai omaan lukuun toimivilta julkisilta tai julkisesti tuetuilta vientiluottovakuutuksenantajilta, koska vakuutus- tai jälleenvakuutus kapasiteettia ei ole riittävästi. Tämän vuoksi näitä riskejä pidetään väliaikaisesti muina kuin markkinariskeinä.

Tällaisissa olosuhteissa julkinen tai julkisesti tuettu vientiluottovakuutuksenantaja, joka vakuuttaa muita kuin markkinariskejä valtion lukuun tai valtion takaamana, voi vakuuttaa nämä tilapäisesti muihin

⁽²⁰⁾ Vakuutusyhtiöiden tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä 19 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston direktiivi 91/674/ETY (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

kuin markkinariskeihin kuuluvat riskit. Vakuutus-
senantajan on sopeutettava perimänsä vakuutusmak-
sut mahdollisimman lähelle yksityisten vientiluotto-
vakuutuksenantajien vastaavasta riskistä perimiä
maksuja.

Jäsenvaltion, joka aikoo soveltaa tätä poikkeuslause-
ketta, on välittömästi ilmoitettava komissiolle pää-
tösluonnoksestaan. Tähän ilmoitukseen on liitettävä
markkinakatsaus, joka osoittaa, että yksityisiltä va-
kuutusmarkkinoilta ei saa vakuutussuojaa. Tämän
todistamiseksi ja oikeutuksen saamiseksi poikkeus-
lausekkeen soveltamiseen markkinakatsauksen on si-
sällettävä lausunnot kahdelta suurelta ja hyvämainei-
selta kansainvälisillä markkinoilla toimivalta yksityi-
seltä vientiluottovakuutuksenantajalta sekä yhdeltä
kansalliselta luottovakuutuksenantajalta. Ilmoituk-
sessa on lisäksi oltava kuvaus ehdoista, joita julkinen
tai julkisesti tuettu vientiluottovakuutuksenantaja ai-
koo soveltaa näihin riskeihin.

Vastaanotettuaan tällaisen ilmoituksen komissio tut-
kii kahden kuukauden kuluessa, sovelletaanko poik-
keuslauseketta edellä esitettyjen ehtojen ja EY:n per-
ustamissopimuksen mukaisesti.

Jos edellytykset poikkeuslausekkeen soveltamiselle
komission mielestä täyttyvät, hyväksyvä päätös on
voimassa kaksi vuotta päätöksen päivämäärästä
edellyttäen, että poikkeuslausekkeen soveltamiseen
oikeuttavat markkinaolosuhteet eivät muutu tuona
aikana.

Tämän lisäksi komissio voi jäsenvaltioiden kanssa
neuvotellen tarkistaa poikkeuslausekkeen soveltami-
sen edellytyksiä. Komissio voi myös poistaa poik-
keuslausekkeen tai korvata sen muulla asianmukai-
sella järjestelmällä.

4.5. Tätä tiedonantoa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta
1998 viiden vuoden ajan. Jäsenvaltioita kehoitetaan
ilmoittamaan komissiolle kahden kuukauden kuluessa
tästä tiedonannosta tiedon saatuaan, hyväksy-
vätkö ne siinä esitetyt suositukset. Jäsenvaltioiden on
viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1999 ilmoitettava
komissiolle, mitä toimenpiteitä ne ovat toteuttaneet
suositusten noudattamiseksi. Jos näistä kertomuk-
sista tai muulla tavoin käy ilmi, että jäsenvaltioissa
noudatettaviin järjestelmiin sisältyy edelleen valtion
tukea, komissio arvioi tällaisen tuen perustamissopi-
muksen 92 ja 93 artiklan perusteella edellä esitetty-
jen menettelytapojen mukaisesti.

4.6. Komissio tarkastelee yhteistyössä jäsenvaltioiden ja
muiden kanssa, joita asia koskee, markkinariskien
määritelmää ja tämän tiedonannon toimivuutta ot-
taen huomioon markkinoiden kehityksen ja mahdol-
lisen yhteisön lainsäädännön. Tiedot, joita komissio
saa tällaisen tarkastelun yhteydessä jäsenvaltioilta ja
muilta, joita asia koskee, annetaan tietojen antajan
luvalla muiden tarkasteluun osallistuneiden käyt-
töön.

LIITE

Luettelo markkinariskimaista

Euroopan unioni

Belgia
Tanska
Saksa
Kreikka
Espanja
Ranska
Irlanti
Italia
Luxemburg
Alankomaat
Itävalta
Portugali
Suomi
Ruotsi
Yhdistynyt kuningaskunta

OECD:n jäsenvaltiot, joita pidetään markkinariskimaina

Australia
Kanada
Islanti
Japani
Uusi-Seelanti
Norja
Sveitsi
Yhdysvallat

Sitovat tariffitiedot

(97/C 281/04)

Jäsenvaltioiden ilmoittama tulliviranomaisten luettelo sitovien tariffitietoja koskevien hakemusten saamiseksi tai sitovien tariffitietojen julkaisemiseksi asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti

Jäsenvaltio	Tulliviranomainen	Jäsenvaltio	Tulliviranomainen
ITÄVALTA	Bundesministerium für Finanzen Abteilung III/7 Himmelfortgasse 4-8 Postfach 2 A-1015 Wien		De Directeur-generaal der douane en accijnzen Dienst Tarief Financietoren — bus 37 B-1010 Brussel
BELGIA	<i>Tulliviranomaiset, jotka on nimetty antamaan sitovia tariffitietoja</i> De Directeur-generaal der douane en accijnzen Dienst Tarief Financietoren — bus 37 B-1010 Brussel Monsieur le directeur général des douanes et accises Service du tarif Tour des Finances — Boîte postale 37 B-1010 Bruxelles <i>Tulliviranomaiset, jotka on nimetty vastaanottamaan sitovia tariffitietoja koskevia hakemuksia</i> De Directeur der douane en accijnzen Kattendijkdok — Oostkaai 22 B-2000 Antwerpen De Directeur der douane en accijnzen Picardstraat 1-3 B-1210 Brussel Monsieur le directeur des douanes et accises Rue Picard 1-3 B-1210 Bruxelles De Directeur der douane en accijnzen Ter Plaeten Sint-Lievenslaan 27 B-9000 Gent De Directeur der douane en accijnzen Voorstraat 41-43-45 B-3500 Hasselt Monsieur le directeur des douanes et accises Rue de Frangnée 40 B-4000 Liège Monsieur le directeur des douanes et accises Chemin de l'Inquiétude B-7000 Mons	TANSKA	Monsieur le directeur général des douanes et accises Service du tarif Tour des Finances — Boîte postale 37 B-1010 Bruxelles Told- og Skatteregion Ballerup Lautrupvang 1A DK-2750 Ballerup Told- og Skatteregion Bornholm Munch Petersenvej 8 DK-3700 Rønne Told- og Skatteregion Esbjerg Adgangsvejen 3 DK-6700 Esbjerg Told- og Skatteregion Frederikshavn Havnepladsen 9 DK-9900 Frederikshavn Told- og Skatteregion Haderslev Sct. Severingade 2 DK-6100 Haderslev Told- og Skatteregion Helsingør Sundtoldvej 8A DK-3000 Helsingør Told- og Skatteregion Herning Brændgårdvej 10 DK-7400 Herning Told- og Skatteregion Hillerød Gefionvej 6C DK-3400 Hillerød Told- og Skatteregion Holstebro Brogårdsvej 1 DK-7500 Holstebro Told- og Skatteregion Horsens Løvenørngade 25 DK-8700 Horsens Told- og Skatteregion Hvidovre Stamholmen 147 DK-2650 Hvidovre

(¹) EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

Jäsenvaltio	Tulliviranomainen	Jäsenvaltio	Tulliviranomainen	
TANSKA (jatkoa)	Told- og Skatteregion Høje-Taastrup Helgeshøj Allé 9 DK-2630 Taastrup	SUOMI	Told- og Skatteregion Viborg Vestervangsvej 7 DK-8800 Viborg	
	Told- og Skatteregion Kalundborg Banegårdspladsen 1 DK-4400 Kalundborg		Told- og Skatteregion Aalborg Østerågade 29 DK-9000 Aalborg	
	Told- og Skatteregion Korsør Storebælt Erhvervspark 3 DK-4220 Korsør		Told- og Skatteregion Århus Toldkammergade DK-8000 Århus C	
	Told- og Skatteregion København 1 (City) Strandgade 100 DK-1401 København K		<i>Tulliviranomaiset, jotka on nimetty antamaan sitovia tariffitietoja</i>	
	Told- og Skatteregion København 2 (Nord) Hermodsgade 8 DK-2200 København N		Tullihallitus Tullitariffi ja markkinahäiriöt Unioninkatu 12, PL 512 FIN-00100 Helsinki	
	Told- og Skatteregion København 3 (Nordvest) Finsenvej 15A DK-2000 Frederiksberg		<i>Tulliviranomaiset, jotka on nimetty vastaanottamaan sitovia tariffitietoja koskevia hakemuksia</i>	
	Told- og Skatteregion København 4 (Syd) Snorregade 15 DK-2300 København S		Tullihallitus Tullitariffi ja markkinahäiriöt Unioninkatu 12, PL 512 FIN-00100 Helsinki	
	Told- og Skatteregion Køge Gymnasievej DK-4600 Køge		Kaikki tullitoimipaikat	
	Told- og Skatteregion Maribo Brovejen 15A DK-4930 Maribo		RANSKA	Kaikki tullitoimipaikat
	Told- og Skatteregion Nærum Rundforbivej 303 DK-2840 Nærum		SAKSA	Oberfinanzdirektion Berlin Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Lentzeallee 8–10 D-14195 Berlin für Waren der Positionen 1101 bis 1104 und 2302 sowie der Kapitel 86 bis 92 und 94 bis 97 der Zollnomenklatur
	Told- og Skatteregion Næstved Vordingborgvej 68 DK-4700 Næstved			Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Gutleutstraße 185 D-60327 Frankfurt am Main für Waren der Kapitel 25, 31, 32, 34 bis 37 (ohne Positionen 3505 und 3506), 41 bis 43 und 50 bis 70 der Zollnomenklatur
	Told- og Skatteregion Odense Lerchesgade 35 DK-5000 Odense C			Oberfinanzdirektion Hamburg Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Baumacker 3 D-22523 Hamburg Postfach 540969 (PLZ D-22509) für Waren der Kapitel 2, 3, 5, 9 bis 16 (ohne Positionen 1101 bis 1104), 18, 23 (ohne Position 2302), 24 und 27, der Positionen 3505 und 3506 sowie der Kapitel 38 bis 40, 45 und 46 der Zollnomenklatur
	Told- og Skatteregion Randers Toldbodgade 3 DK-8900 Randers			
	Told- og Skatteregion Svendborg Bryghusvej 30 DK-5700 Svendborg			
	Told- og Skatteregion Sønderborg Hilmar Finsens Gade 18 DK-6400 Sønderborg			
Told- og Skatteregion Thisted Toldbodgade 8 DK-7700 Thisted				
Told- og Skatteregion Vejle Nordås 17 DK-7100 Vejle				

Jäsenvaltio	Tulliviranomainen	Jäsenvaltio	Tulliviranomainen
SAKSA (jatkoa)	Oberfinanzdirektion Köln Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Merianstraße 110 D-50765 Köln Postfach 710 651 (PLZ D-50746) für Waren der Kapitel 17, 26, 28 bis 30, 33, 47 bis 49, 71 bis 83 und 93 der Zollnomenklatur		Belastingdienst/Douane District Enschede Postbus 464 NL-7500 AL Enschede
	Oberfinanzdirektion München Zolltechnische Prüfungs- und Lehranstalt Landsberger Straße 122 D-80339 München für Waren der Kapitel 1, 4, 6 bis 8, 19 bis 22, 44, 84 und 85 der Zollnomenklatur		Belastingdienst/Douane District Groningen Postbus 380 NL-9700 AJ Groningen
			Belastingdienst/Douane District Heerlen Postbus 2873 NL-6401 DJ Heerlen
KREIKKA	Υπουργείο Οικονομικών Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης Διεύθυνση δασμολογική (Δ. 17) Τμήμα Α (δασμολογικό) Ταχυδρομική διεύθυνση: Καραγιώργη Σερβίας 10 GR-101 84 Αθήνα		Belastingdienst/Douane District Hoofddorp Postbus 678 NL-2130 AR Hoofddorp
			Belastingdienst/Douane District Roosendaal Markt 17 NL-4701 PA Roosendaal
IRLANTI	Tariff Classification Unit, Customs and Excise Branch Office of the Revenue Commissioners Nenagh IRL-Co. Tipperary		Belastingdienst/Douane District Rotterdam Postbus 1417 NL-3000 BK Rotterdam
ITALIA	Kaikki tullitoimipaikat	PORTUGALI	Kaikki tullitoimipaikat
LUXEMBURG	Direction des douanes Boîte postale 26 L-2010 Luxembourg	ESPANJA	Departamento de Aduanas e Impuestos Especiales Guzmán el Bueno 137 E-28071 Madrid
ALANKOMAAT	Belastingdienst/Douane District Amsterdam Postbus 80910 NL-1005 DA Amsterdam	RUOTSI	Generaltullstyrelsen Box 2267 S-103 17 Stockholm
	Belastingdienst/Douane District Arnhem Postbus 9046 NL-6800 GJ Arnhem	YHDISTYNYT KUNINGAS- KUNTA	HM Customs and Excise Tariff and Statistical Office Portcullis House 27 Victoria Avenue Southend-on-Sea UK-Essex SS2 6AL

OIKAISU

Oikaistaan ydinvoimalaitosten turvallisuuden yhdenmukaistamisen edistämistä koskeva ehdotuspyyntö

(*Euroopan yhteisöjen virallinen lehti C 211, 12. heinäkuuta 1997*)

(97/C 281/05)

Sivulla 17, 7 kohdan ensimmäisessä kappaleessa:

korvataan ilmaisu: ”Rahoitusta koskevat hakemukset on lähetettävä 45 päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, mistä postileimaa pidetään osoituksena.”

ilmaisulla: ”Rahoitusta koskevat hakemukset on lähetettävä 30 päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*, mistä postileimaa pidetään osoituksena.”
